În ziua de 30 mai 2018, Plenul Curții Constituționale, învestit în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție, al art.11 alin.(1) lit.A.a) şi al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea şi funcționarea Curții Constituționale, s-a pronunțat, în cadrul controlului anterior promulgării, asupra următoarelor obiecții de neconstituționalitate:

1.Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind măsurile alternative de executare a pedepselor privative de libertate, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite.

2.Obiecția de neconstituționalitate a Legii privind măsurile alternative de executare a pedepselor privative de libertate, formulată de un număr de 62 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și un deputat neafiliat.

Constatând identitatea de obiect al acestor două sesizări, Curtea Constituțională a dispus conexarea acestora.

În urma deliberărilor, cu unanimitate de voturi, Curtea Constituțională a admis obiecțiile de neconstituționalitate formulate de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, și de un număr de 62 de deputați aparținând grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și un deputat neafiliat și a constatat că Legea privind măsurile alternative de executare a pedepselor privative de libertate este neconstituțională, în ansamblul său.

Analizând criticile de neconstituționalitate intrinsecă referitoare la dispozițiile art.2, 3, 4, 5, 6 și 8 din Legea privind măsurile alternative de executare a pedepselor privative de libertate, Curtea a reținut neconstituționalitatea acestor norme din perspectiva clarității, a preciziei și a previzibilității, prin raportare la art.1 alin.(5) din Constituție. Dispozițiile legii supuse controlului, pe de o parte, reglementează soluții legislative contradictorii și, pe de altă parte, omit să reglementeze condiții esențiale privind aplicarea instituțiilor juridice nou create, împrejurări ce sunt de natură a genera confuzie și incertitudine cu privire la modul lor de interpretare și aplicare. Având în vedere că soluțiile legislative a căror neconstituționalitate punctuală a fost reținută constituie elemente esențiale ale reglementării actului normativ, Curtea a apreciat că viciile de neconstituționalitate afectează actul normativ, în întregul său, astfel încât a admis obiecțiile de neconstituționalitate și a constatat că Legea privind măsurile alternative de executare a pedepselor privative de libertate este neconstituțională, în ansamblul său.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului.

3.Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară.

În urma deliberărilor, cu majoritate de voturi, Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară, obiecție formulată de Președintele României, pentru depășirea termenelor de sesizare a Curții Constituționale.

Având în vedere că, în cauza de față, sesizarea a fost înregistrată pe rolul Curții Constituționale în data de 4 mai 2018, deci după împlinirea termenului de 10 de zile, care a început să curgă din 30 martie 2018, dată la care, după reexaminarea întemeiată pe Decizia Curții Constituționale nr.33 din 23 ianuarie 2018, Parlamentul a trimis legea Președintelui spre promulgare, în temeiul art.77 alin.(3) din Constituție, Curtea a constatat că sesizarea nu întrunește condițiile prevăzute de lege și Constituție pentru a putea fi analizată pe fond, fiind depășit stadiul procedurii constituționale în care ar fi putut fi formulate critici de neconstituționalitate cu privire la prevederile legale reexaminate. De asemenea, întrucât o parte din criticile formulate de Președintele României vizează conținutul normativ al unor dispoziții ale legii în forma adoptată inițial de Parlament, care nu au fost supuse procedurii de reexaminare, pentru care termenul de 20 de zile de exercitare a dreptului de sesizare a Curții Constituționale a început să curgă din data de 23 decembrie 2017, dată la care legea a fost trimisă Președintelui spre promulgare, în temeiul art.77 alin.(1) din Constituție, Curtea a reținut că termenul în care Președintele României putea solicita verificarea constituționalității respectivelor dispoziții a expirat, astfel că instanța de contencios constituțional nu este îndrituită să efectueze un atare control.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Compartimentul Relații externe, relații cu presa şi protocol al Curții Constituţionale